

Förenade målen T-124/02 och T-156/02

The Sunrider Corp.

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

”Gemenskapsvarumärke — Förordningarna (EG) nr 40/94 och nr 2868/95 —
Kostnader för invändningsförfarandet — Delvis återkallelse av ansökan
om varumärke — Återkallelse av invändning —
Ersättning för överklagandeavgiften — Motiveringsskyldighet”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 28 april 2004 . . . II - 1153

Sammanfattning av domen

1. *Gemenskapsvarumärke — Förfarandebestämmelser — Fördelning av kostnader — Förfarandet blir utan föremål till följd av ett ensidigt återkallande av en processhandling — Tillämpning av artikel 81.3 i förordning nr 40/94 i egenskap av lex specialis i förhållande till artikel 81.4 — Huruvida återkallelsen är en följd av en överenskommelse mellan parterna — Saknar betydelse*
(Rådets förordning nr 40/94, artikel 81.3 och 81.4)

2. *Gemenskapsvarumärke — Förfarandebestämmelser — Fördelning av kostnader — Invändningsförfarande — En part avstår delvis från sina krav — Skall betraktas som en förlorande part — Undantag — Fall som avses i artikel 81.2 i förordning nr 40/94 — Möjlighet för harmoniseringsbyrån att vid en fördelning av kostnader beakta rättvisehänsyn — Stort utrymme för skönmässig bedömning*
(Rådets förordning nr 40/94, artikel 81.1–81.3)
3. *Gemenskapsvarumärke — Förfarandebestämmelser — Fördelning av kostnader — Invändningsförfarande — Parterna avstår delvis från sina krav — Möjlighet för harmoniseringsbyrån att vid en fördelning av kostnader beakta rättvisehänsyn — Stort utrymme för skönmässig bedömning — Bedömning av om en invändning är välgrundad — Ej nödvändigt*
(Rådets förordning nr 40/94, artikel 81.1–81.3)
4. *Gemenskapsvarumärke — Överklagandeförfarande — Återbetalning av avgifter för överklaganden i händelse av interimistisk omprövning — Beslut ex officio — Harmoniseringsbyråns skyldigheter — Begränsningar*
(Kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, regel 51)
5. *Gemenskapsvarumärke — Förfarandebestämmelser — Motivering av beslut — Artikel 73 första meningen i förordning nr 40/94 — Samma räckvidd som artikel 253 EG*
(Artikel 253 EG; rådets förordning nr 40/94, artikel 73 första meningen)

1. Artikel 81.3 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken utgör *lex specialis* i förhållande till artikel 81.4, eftersom artikel 81.3 avser fall där den omständigheten att förfarandet blir utan föremål är en följd av ett ensidigt återkallande av en processhandling. Artikel 81.4 i samma förordning däremot avser alla fall då anledning saknas att fatta beslut. Artikel 81.3 är dessutom tillämplig i ett förfarande *inter partes*, då var och en av parterna återkallar den processhandling som den är upphov till. I detta avseende är det utan betydelse för tillämpningen av denna bestämmelse om återkallelsen av en eller flera processhandlingar är en

följd av en överenskommelse mellan parterna utanför ramen för förfarandet i fråga eller inte.

(se punkterna 37–39)

2. Det följer av artikel 81.1 och 81.3 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken att en part som avslutar ett invändningsförfarande genom att avstå

från sina krav, bland annat genom att återkalla sin ansökan om varumärke eller sin invändning, skall betraktas som en förlorande part och därmed i princip skall ersätta den andra partens avgifter och kostnader. Från denna regel finns inget undantag, förutom om artikel 81.2 i förordning nr 40/94 är tillämplig, enligt vilken invändningsenheten, annulleringsenheten eller överklagandenämnden "i den mån som parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra, eller om det är motiverat av rättviseskäl, [kan] fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna". Även om denna bestämmelse reglerar två skilda fall som ger upphov till en annan fördelning av kostnaderna än den som föreskrivs i artikel 81.1, utgör den inte något hinder för att dessa två fall inträffar samtidigt. Således kan harmoniseringsbyrån, vid en fördelning av kostnader på grund av att parterna har förlorat på en eller flera punkter och vunnit på andra, beakta rättvisehänsyn, om en fördelning som endast beaktar om parterna har vunnit skulle leda till ett oskäligt resultat. Följaktligen förfogar harmoniseringsbyrån över ett omfattande utrymme för att besluta om den konkreta fördelningen av kostnaderna parterna emellan.

(se punkterna 53 och 54)

3. I ett invändningsförfarande avseende registreringen av ett gemenskapsvarumärke enligt artikel 42 och följande artiklar i förordning nr 40/94, där ansökan om registrering av ett varumärke delvis återkallas och även invändningen häremot delvis återkallas, såvitt det inte längre finns något föremål för förfarandet efter begränsningen av ansökan om registrering av varumärket, avstår var och en av parterna delvis från sina krav. Detta fall skall jämföras med situationen, vilken avses i artikel 81.2 i förordning nr 40/94, att båda parter förlorar på en eller flera punkter.

Invändningsenheten och överklagandenämnden kan således beakta rättviseskäl då de antar sina respektive beslut avseende fördelningen av kostnaderna mellan parterna, varvid de förfogar över ett stort utrymme för egna bedömningar.

I detta avseende är invändningsenheten och överklagandenämnden inte skyldiga att ens göra en summarisk prövning av vardera partens möjligheter att vinna förfarandet för att fördela kostnaderna mellan parterna. Det skulle nämligen strida mot processekonomi-

iska hänsyn att vidta en bedömning av om en invändning är välgrundad enbart för att göra en fördelning av kostnaderna.

fall då denna begäran inte grundas på konkreta påståenden avsedda att bevisa att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts.

(se punkterna 55–58)

(se punkterna 69 och 70)

4. Det framgår av ordalydelsen i regel 51 i förordning nr 2868/95 om genomförande av förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken, enligt vilken återbetalning av avgifter för överklaganden skall beordras i händelse av interimistisk omprövning eller då besvärsnämnden bedömer att ett överklagande är befogat, om sådan återbetalning är skäligen på grund av ett allvarligt förfarandefel, att beslutet om ersättning för överklagandeavgiften fattas ex officio utan att den part som har överklagat vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) behöver framställa några yrkanden avseende denna fråga.

Detta betyder emellertid inte att överklagandenämnden varje gång den ogiltigförklarar ett beslut är skyldig att ex officio pröva om beslutet i fråga innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, vilket skulle kunna utgöra en grund för tillämpning av regel 51 i förordning nr 2868/95. En sådan skyldighet följer inte heller av en begäran om ersättning för överklagandeavgiften, som har gjorts av en part, i

5. Byråns för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) beslut skall med tillämpning av artikel 73 första meningen i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken vara motiverade. Denna skyldighet har samma räckvidd som den som föreskrivs i artikel 253 EG.

Skyldigheten att motivera enskilda beslut har ett dubbelt syfte, nämligen dels att göra det möjligt för dem som berörs därav att få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden, så att de kan göra gällande sina rättigheter, dels att göra det möjligt för gemenskapsdomstolarna att pröva beslutets lagenlighet. Frågan huruvida en motivering av ett beslut uppfyller dessa krav skall bedömas inte bara mot bakgrund av motiveringens lydelse, utan även mot bakgrund av dess sammanhang samt samtliga de rättsregler som reglerar det berörda området.

(se punkterna 72 och 73)